

# Kirken og Landet

---

---

KRISTIAN JANSEN



## Kirken og Landet

●

Fra Norge kom det bud en dag  
at Quisling vor kirke vil byde,  
han skal bestemme og si hva slag  
tale fra stolen skal lyde.  
Quisling vil være fører i alt  
paa ham skal seg landet fortrøste.  
Han skal være dets liv og salt  
ti han vort Norge forløste.

Skolebarn skal tas ved haand  
og ledes i vor skole.  
Læres op i Hitlers aand  
paa Nasismen helt aa stole.  
Korsets tegn de ned vil bryte  
og drepe Kristendommens tro.  
"Nasismen eier ikke lyte"  
Det skal være deres tro.

Da reiste kirkens ledere seg  
i tro og tillid til Gud.  
De kunde ei gaa en annen vei  
enn den aa følge Hans bud.  
De kunde ei selge sin egen tro  
i svik mot Gud og sitt folk  
freidig frem de derfor sto  
mot Quislings niddings-bolk.

Men om Bisp og Prest i Norges land  
ei mer fra stolen taler.  
Norges kirke ei knekkes kan  
den lever i hytter og saler.  
Om laas og slaa for kirkens dør  
blir satt, om huset brendt,  
saa vet vi jo at sliktno før  
mot kirken vor har hendt.

Vell kan komme haarde tider  
for kirken i vort Nord,  
men paa Herren selv vi liter  
og vi tror ham paa hans ord,  
at Han selv vil sine værge  
styrke dem i sorg og nød,  
og Hans magt er fast som berget  
urokkelig i liv og død.

Kirken har vært rammet før  
alt saa mørkt og haapløst ut,  
men tilslutt ad aapen dør  
kom det hjelp fra Gud.  
Idag kan Bisp ei mer fra stolen  
tale fritt Guds eget ord,  
Hitler først, det er parolen  
oppe i vort kjære Nord.

Dernest Quisling og Herr Schanke  
og Terboven med sitt sleng,  
mener selv at de er ranke,  
og de sier "Kirken steng."  
Dersom presten ikke svarer  
til nasismens ideal,  
dersom han sin tro bevarer  
presteskap han miste skal.

Og det finnes slike prester  
som idag ei kjøpes skal,  
som paa korset blikket fester  
og ei svike vil sitt kall.  
Ingen magt dem evner vike  
fra opfatning og sin tro,  
ti de vet at i vor kirke  
kjærlighet og fred maa bo.

Om taarnet falt, vi frygter ei,  
om alt blir lagt i grus.  
Kirken staar, den faller ei  
den er Guds eget hus.  
Kirken er ei bare huset  
med klokker, spir og taarn,  
salmesangen, orgelbruset  
og den gamle kirkegaar'n.

Det er ei bygning gjort av henner  
den som pryder by og land,  
høit tilfjells, ved Norges strenner  
hvor vakker den enn synes kan.  
Kirken er dog meget mer  
enn skjønnhet pryd og prakt,  
ikke kun hvad øiet ser,  
men for Gud og oss en pakt.

Kirken er stedet hvor Herren bor  
hvor Han alene faar raade,  
virke med sin kjærlighet stor,  
gi oss sin fred og naade.  
Hvert et menneskehjerte kan  
bli til en kirke for Gud,  
om døren aapnes vidt for Ham,  
som gav oss sit kjærlighets bud.

Og la oss saa huske at Norge idag  
lever stort i vort bryst.  
Aa bevare det Norske i livets jag  
det er vort liv og lyst.  
Landet skal vinnes frihet paany,  
er maalet, dit skal vi frem  
For landet er oss, vi er dets by  
vi kom fra de tusinde hjem.

Pligten blir stor, og ansvaret tungt  
naar kirke og land vi skal være,  
men viljen er sterk og sinnet ungt  
og vi løfter flagget med ære.  
Og lever slik fra dag til dag  
at efter unfredstiden  
vor Norske Kirke, Land, of Flagg  
gaar seirrik ut av striden.

Et vi pligter alle mann  
Far saavell som Sønn  
og dette ene vi alle kan,  
aa bringe frem vor bønn,  
at Han som er og blir og var  
sann Gud i evighet,  
maa ta vort land i sitt forvar  
og bringe landet fred.